Intro

Mooi weer vraagt om een open auto. En zo heeft ook MINI een ijzer in het vuur met de cabrioversie van de bekende dichte MINI. Er is wel duidelijk gekozen om de kenmerkende MINI-lijnen te behouden en dat doen ze door gebruik te maken van een stoffen kap in een tijd waar de CoupÃ©-Cabriolets met hun bolle daklijn je van alle kanten tegemoet komen. De 3 motoriseringen van de dichte MINI, uitgedrukt in de namen One, Cooper en Cooper S, zijn ook beschikbaar voor de cabrioversie. De Cooper met 115 pk stond op een stralende dag klaar voor de test.

Het exterieur

Natuurlijk koop je een cabriolet vooral om open te kunnen rijden, maar zoals eerder gezegd worden de lijnen van de dichte MINI vrij goed benaderd door de stoffen kap. Verder oogt MINI dan ook net als zijn dichte broer, de markante koplampen en grille zijn identiek.

Het openen van de kap gaat 100% electrisch. Je hebt zelfs geen gedoe met handmatig ontgrendelen. Wanneer je de 'openenknop' enkele tellen ingedrukt houden schuift het voorste deel van het dak vanuit dichte toestand eerst recht naar achteren. Het is mogelijk om dan te stoppen en dan heb je als het ware een zonnedakje. Dit eerste gedeelte is zelfs in rijdende toestand te openen in tegenstelling tot het verdere openingsproces. Open je de kap nog verder dan zal deze zich netjes opvouwen en min

of meer op de achterkant van de auto te ruste leggen, direct achter de hoofdsteunen met geintegreerde, robuuste rolbeugels. Waar in de test met de dichte Cooper al bleek dat er zoveel knipogen naar het verleden waren, is dit er ook weer Ã©Ã©n, want de klassieke Mini had ook zijn kap in open toestand achterop de auto liggen.
Uiteraard kun je de zijramen omhoog laten staan om zo de windwervelingen binnen de auto tot een minimum te beperken, maar als je toch alle 4 ramen wilt laten zakken is hier ook nog een knopje voor bij de binnenspiegel. Persoonlijk vond ik het vreemd dat alle ramen net niet compleet in de deur of zijpanelen verzinken. Je kijkt in de laagste toestand steeds net tegen een overgebleven stukje ruit aan en op de een of andere manier stoor ik me daar dan steeds wel aan.

Het interieur

Een blik in het interieur levert een feest van herkenning op. De knopjes, meters en dergelijke zijn uiteraard gelijk aan de eerder geteste Cooper. Toch doet het wel iets anders aan, maar dat komt door de panelen die in de carrosseriekleur zijn gespoten, in dit geval dus Chili Red. De grote snelheidsmeter in het midden en de chromen schakelaartjes zijn de kenmerkende elementen van de huidige MINI. De enige knopjes die de cabriolet anders heeft dan de dichte versie zijn natuurlijk de knoppen waarmee de auto omgeturnd wordt in een cabrio. Er is voor gekozen om deze boven de binnenspiegel te herbergen. Het geluidssysteem is overigens voorzien van Harman-Kardon speakers in tegenstelling tot de standaarduitrusting van de Chili-uitvoering.
De volledig in 'Pantherblack' leer uitgevoerde zetels zitten heerlijk en vormen zich prettig om het lichaam van de bestuurder. De zitting is hooguit wat aan de korte kant, maar verder zitten ze als gegoten. Opvallend vind ik toch wel de ruimte die nog overblijft op de achterbank. Misschien is 4 volwassenen in deze auto wel wat teveel gevraagd, maar zelfs grotere kinderen kunnen nog prima achterin zitten. Waar je bij veel cabriolets in de compacte klasse ziet dat de passagiers liefst beenloos moeten zijn, valt het hier dus alleszins mee. De kofferruimte is wel weer erg matig. Leuk detail daarbij is wel de omlaag klappende achterklep met prominent aanwezige scharnieren, zoals op de originele Mini, maar je moet er niet veel achter kwijt willen raken.

Het rijden

Bij het rijden blijkt dat ook deze open Cooper een grote bijdrage levert aan het rijplezier. Natuurlijk vanwege het cabriogevoel, zeker bij een graadje of 27 en een stralend blauwe hemel zoals op de testdag, maar toch ook zeker vanwege zijn rijgedrag. Het optionele sportonderstel was onder andere verantwoordelijk voor een fantastische wegligging. Een slingerend IJsseldijkje was een perfect decor om de souplesse in de bochten te ervaren. Als een mes door de boter, als een magneet aan het wegdek..... heerlijk! Het 'Freude am fahren' van BMW is zeker ook overgeslagen op deze MINI. Voor mijn gevoel was deze open MINI wat minder pittig dan de eerder geteste dichte. Op zich ligt dezelfde motor in het vooronder, maar wellicht dat de bijna 100 kg extra, die de verstevigde carrosserie met zich mee brengt, dit veroorzaakt. Toch betekent dit

niet dat de Cooper Cabriolet een trage auto is, in tegendeel, maar van dat venijnige wat de dichte Cooper had zijn net de scherpe randjes af en dat is soms wel eens jammer. Ondanks het feit dat er geen windscherm in de auto aanwezig was, was de wind niet storend aanwezig binnen in de auto bij de gangbare snelheden, maar dat vereist wel dat de zijruiten omhoog blijven. Toch werd het boven de 100 km/u wel behoorlijk fladderig in de auto met vervelende bijgeluiden van klapperende gordels e.d. tot gevolg, maar goed, daar heb je natuurlijk ook geen cabrio voor. Ondanks zijn pit en strakke wegligging, nodigt de auto continu uit tot genieten en dat gaat op zijn best bij kronkelende weggetjes door een mooi landschap met rustige snelheden.
Op een punt viel de cabriolet me toch wel tegen en dat was het zicht naar achteren. Zowel met de kap open als met de kap dicht wordt het zicht erg belemmerd door de 2 grote rolbeugels achterop. En natuurlijk kun je op je buitenspiegels en de aanwezige parkeersensoren achteruit overal komen waar je maar wil, maar even op gevoel met het hoofd over je schouder wordt erg lastig.

Slot

De kale consumentenprijs van de Cooper ligt op 26.591 euro, maar met wat leuke opties zoals deze gereden versie kom je al op 36.257 euro en dat is natuurlijk niet mis als je bedenkt dat je het officieel nog steeds over een auto in de compacte klasse hebt. Het spreekt voor zich dat deze MINI echt de klanten naar zich toe moet trekken, en daarvoor heeft hij alles in huis. Een vrolijke, herkenbare snuit, een speels maar hoogwaardig interieur en rijgenot op en top.
De dichte MINI kon mijn goedkeuring al wegdragen als het gaat om het benaderen van rijgenot in een klassieke Mini. En ik moet zeggen dat de Cabriolet daar nog een flinke schep bij doet, met name natuurlijk door de mogelijkheid van het open rijden, maar daarbij komt wel dat de positieve rij-eigenschappen bewaard zijn gebleven en dat is te

prijzen dat de ingenieurs daar bij deze cabriolet in geslaagd zijn, want dat is ook wel eens anders.

Plus

+ Ruimte binnenin
+ Wegligging
+ Rijplezier

Min

- Ramen verzinken niet volledig
- Scherpe randjes dichte Cooper zijn eraf
- Zicht naar achteren